

El nou director artístic de la Fira es decanta pel teatre visual, l'òpera de petit format i els espectacles de dansa

Llorenç Corbella: "El repte de Tàrrrega és acollir més estrenes"

Marta Monedero
BARCELONA

Llorenç Corbella s'havia fet càrrec de la Fira de Tàrrrega el 1985. No es pot dir, doncs, que sigui un 'rookie', però el volum i el ressò d'aquella etapa tenen ben poc a veure amb el moment actual.

Instal·lat a Tàrrrega des de fa uns anys, l'escenògraf Llorenç Corbella reprèn la direcció de la Fira de Teatre al Carrer intentant que aquesta no es desproporcioni. És a dir, sense l'objectiu de batre cap rècord, procurant que els targarins la cuidin "i no es preocupin només per fer negoci; cal oferir els serveis necessaris". En tots els àmbits, "cal recollir les crítiques que ens arriben, que sempre són en positiu, i intentar aplicar-les", comenta Corbella, que assumeix el càrrec després que Joan Anguera el deixés per considerar que necessitava un contracte a temps complet i no a mitja jornada.

A Corbella aquest compromís ja li va bé perquè no vol deixar la feina d'escenògraf, encara que sap que haurà d'anar amb peus de plom a l'hora d'assumir noves propostes perquè no se li solapin amb la feina de director artístic d'un certamen que "abans que res és festa, tot i que sense els programadors no fem res".

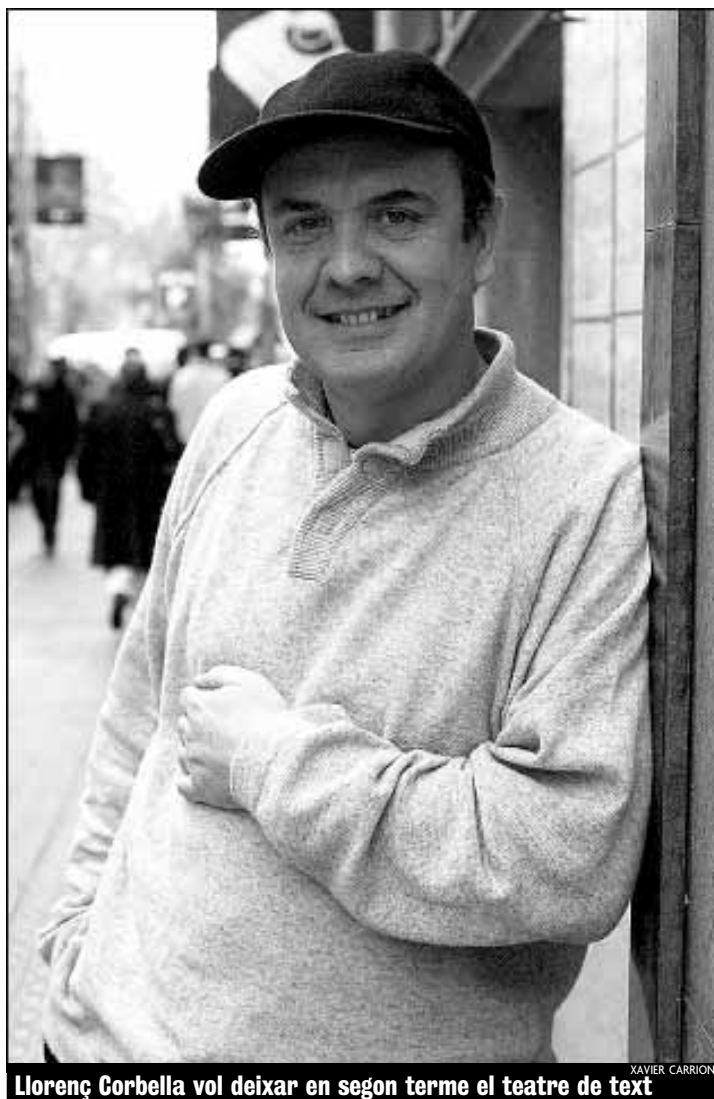
L'objectiu de Tàrrrega 2003 –que se celebrarà de l'11 al 14 de setembre– és no morir d'èxit. Que la Fira, atesa la gran quantitat de gent –en l'última edició la van visitar 115.000 persones–, no se'ls escapi de les mans. La racionalització d'aquest mercat teatral seguirà la línia empresa per Ramon Simó i continuada per Anguera. "La part d'infraestructura ja està assolida, però ens quedem curts en l'apartat de producció d'espectacles".

Menys teatre de text

"També s'ha de mirar que hi ha molts públics: famílies, hippies, ara sembla que els punkies tornen a ser-hi" i s'ha d'obrir el ventall a tothom. Per gèneres, el perfil que intenta dibuixar Corbella és el d'una Fira amb molt "teatre visual, òpera de petit format i

dansa". Aquestes coordenades s'han de creuar amb "el repte d'estrenar espectacles nous". Sense que hagin d'anar a missa, les proporcions del 50 per cent de produccions catalanes, 25 per cent de l'Estat i un 25 d'estrangeres se seguiran mantenint.

El que sembla clar és que Tàrrrega no és el millor lloc per dur-hi teatre de text. "Soroll, condicions no sempre òptimes i molta oferta en quatre dies", fan que Corbella tingui més tirada cap a les ofertes "de carrer", encara que una de les seves prioritats sigui "muntar una carpa en condicions". A més, conscient que la Fira ja és prou gran per haver generat una programació paral·lela, la missió del director és complementar-la. "Ja hi ha molts xous de malabars a l'off i ens hem de centrar en altres propostes".

Llorenç Corbella vol deixar en segon terme el teatre de text

TEATRE

'Amants'

Recepta de Nadal

Francesc Massip

'Amants', de Joe DiPietro i Jimmy Roberts. Intèrprets: Jordi Boixaderas, Muntsa Rius, Nacho A. Vidal. Direcció: Paco Mir. Sala Villarroel, 23 de desembre.

Cada vegada les tradicions festives s'assemblen més a tot arreu per obra i gràcia d'una globalització basada en el consumisme compulsiu que ha trobat en l'ocasió nadalenca un dels terrenys més fèrtils per fer l'agost. Tot s'igualava, però, als paràmetres del més fort. Fins i tot en teatre. I de la mateixa manera que el Halloween, Santa Claus i l'hamburguesa s'han convertit en models universals, la comèdia musical americana s'erigeix en la panacea de l'èxit escènic. Un mimetisme feixuc i de vocació totalitària –no

debadés és conreat per les televisions del règim– que pretén segrestar el públic d'altres capteniments que no siguin atipar-se de celebracions i entretenir-se fins a l'extenuació mental. És el que hi ha a la cistella de la compra d'*Amants*, una anodina comèdia cantada que es complau a presentar-se com l'estrena mundial d'una peça que encara no ha arribat a Broadway. Una mostra més d'un plantejament de sortida *colonizadito*, com diuen amb ironia els sud-americans respecte al marxamo de l'imperi.

Damunt de l'escenari, però, hi ha una parella d'intèrprets excepcionals, Jordi Boixaderas i Muntsa Rius. Costa d'entendre l'abdicació d'exigència que els suposa acceptar aquesta mena de papers, però el seu treball farà les delícies de l'auditori que vulgui atracar-se de pega dolça. Veus potents i interpretacions abocades, que comparteixen Nacho Vidal i Mercè Martínez, al servei d'un argument amb cançons carregades de tòpics, diàlegs tous i rèpliques ensopides que van aplicant insistentment la broca en el mateix forat fins que qualsevol tac hi va balder i no s'hi pot penjar cap clau. La fórmula se sintetitza en una frase de la peça: "El món és una gelatina". L'espectacle també, molt en consonància amb els plats forts d'aquestes festes. Que vagi de gust!

A*

el diari AVUI us convida a

Si vols participar en el sorteig de **2 entrades**, només cal que truquis al **906 422 343*** a qualsevol hora del dia.

*Només per a majors de 18 anys.
Preu de la trucada 0,81 €/minut, IVA inclòs.

La llista de guanyadors la publicarem el 8 de gener. Els guanyadors caldrà que passin a recollir les entrades a les oficines comercials del diari AVUI (carrer Consell de Cent, 425, 4a planta) els dimecres i dijous anteriors a cada concert. L'horari, excepte festius, és d'11 a 14 h, de dilluns a divendres.

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

L'Auditori

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

Hans Graf, director - Ralph Kirschbaum, violoncel
Cervelló - Schumann - Brahms

Dissabte 11 de gener a les 7 del vespre. L'Auditori (Lepant, 150, Barcelona)